

EEN GROOT, SLECHT, ST OM BERICHT

Dit verhaal vond plaats in de Verenigde Staten.

'Alsjeblieft, Rachel!' smeekte Zack zijn oudere zus. 'Laten we alsjeblieft nog één spelletje spelen!'

'Ik heb geen tijd, Zack. Ik moet nog huiswerk maken', zei Rachel. 'Misschien morgenavond.' Ze liep de kamer uit.

'Je speelt nooit meer met me!' zei Zack, iets harder dan zijn bedoeling was.

'Zack,' zei papa, 'laat Rachel haar huiswerk maken.' Hij deed de pionnetjes voor het spel uit, terwijl Zack op zijn stoel onderuitzakke. Het leek wel of Rachel altijd met haar huiswerk bezig was. En volgend jaar zou ze naar de universiteit gaan! Hij zou haar bijna nooit meer zien.

'Jij bent aan de beurt, Zack', zei mama.

Zack verplaatste zijn pionnetje en wachtte op zijn volgende beurt. Hij keek naar mama's telefoon. Hij kreeg een idee. Zack pakte haar telefoon en typte snel een berichtje.

Hallo, Rachel. Je bent een grote, slechte, stomme gemenerik. Liefs, Zack.

Zo. Zack grijnsde en verstuurde het bericht. Hij ging weer op zijn stoel zitten. Nu het spel winnen.

Een paar beurten later begon mama's telefoon te trillen. Ze las wat er op het scherm stond.

'Eh, Zack?' zei ze. 'Ik denk dat dit voor jou bedoeld is.'

Zack glimlachte. Hij vroeg zich af wat Rachels reactie was. Hij pakte de telefoon en las het bericht.

Hallo, Zack. Je bent een hemelse zoon van God! Liefs, zuster Stewart.

Zack kreeg een nare kriebel in zijn buik. 'O NEE!' riep hij uit. 'O nee, o nee, o nee!'

'Wat is er?' vroeg papa.

Zack had het berichtje niet naar zijn zus Rachel gestuurd. Hij had het naar zuster Stewart gestuurd! Rachel Stewart. Hij had mama's bedieningscollega een grote, slechte, stomme gemenerik genoemd!

'O nee!'
zei Zack.

ILLUSTRATIE: MIKE LAUGHEAD

Zack hield zijn handen voor zijn gezicht. Hij wilde onder de tafel kruipen en daar honderd jaar blijven. Misschien wel duizend jaar.

'Wat is er aan de hand, Zack?' vroeg mama.

'Ik heb een gemeen berichtje naar zuster Stewart gestuurd in plaats van naar Rachel. Dat was niet mijn bedoeling!' Zack stuurde meteen een nieuw berichtje naar zuster Stewart.

Het spijt me heel erg, zuster Stewart. Dat berichtje was voor mijn zus bedoeld.

Zack beet op zijn lip en wachtte op haar antwoord. Zou ze boos zijn? Zuster Stewart was altijd zo vriendelijk tegen iedereen. Stel dat hij haar gekwetst had?

Mama's telefoon begon weer te trillen.

Zack, ik vergeef het je! Ik vond het leuk om van je te horen, ook al leek je niet echt jezelf. Ik ken je al heel lang, en ik weet dat je een goede jongen bent die ooit geweldige dingen zal doen. Misschien kun je vanavond al iets geweldigs doen!

Zack ademde ontspannen uit. Hij voelde zich nu veel beter.

'Is alles in orde?' vroeg mama.

'Ik denk het wel', zei Zack.

'Gelukkig had je het berichtje naar zuster Stewart gestuurd, en niet naar iemand anders', zei mama. 'Ze vergeeft mensen altijd heel snel.'

Zack knikte. Zuster Stewart gaf altijd het goede voorbeeld. En hij wist dat hij dat berichtje sowieso niet had moeten sturen, ook niet naar zijn zus. Hij wist dat het belangrijk was om met zijn woorden vriendelijke dingen te zeggen, en niet anderen te kwetsen.

Hij sprong van zijn stoel. 'Ik ben zo terug. Ik moet Rachel iets vertellen!' ●